

NA OSNOVNI ŠOLI IG

Vse o čebelah in čebelarjenju

Čebelarško društvo iz Iga je 27. oktobra pripravilo skupaj z osnovno šolo »Ljubo Šercer« bogato in nadvse zanimivo razstavo o čebelarstvu. Toda ni šlo zgolj samo za razstavljene nove panjske sisteme AŽ in nakladne LR panje (uporabljamo jezik čebelarjev op. ov.), novejšega pribora za čebelarjenje, delovnih motornih vozil, vzorcev medu pa tudi proizvodov Medexa, saj se je tekom te zadnje oktobrske nedelje zvrstilo v prostorih osnovne šole vrsto tovrstnih razgovorov in predavanj!

Tako so se že dobro uro po otvoritvi in krajšem kulturnem programu zbrali čebelarji za okroglo mizo in stekla je beseda na temo »Ljubljansko barje in širjenje medovitih rastlin«. Naj povemo, da so za obiskovalce pripravili še eno predavanje z ozirom na izkoriščanje medovitih pasišč na plantažah sončnic, o zavarovanju čebel in čebelarških objektov pa so posredovali vsem zainteresiranim vrsto informacij. Tudi za učence so poskrbeli – saj so se po krajšem predavanju z njimi pogovarjali tudi o delu čebelarskega krožka.

Vendar so bili šolarji nadvse navdušeni nad pripovedjo čebelarja ing. Šivica, ki jim je povedal in pokazal kako je postal čebelar.

Naj še povemo, da je bila ob tem razstavljena tudi bogata zbirka afriških metuljev.

Precejšnje število obiskovalcev potrjuje pohvale vredno zamisel tega društva in osnovne šole, saj so se mnogi seznanili s to dejavnostjo, marsikdo pa si je pridobil tudi izkušnjo več.

Praznik lovske družine Horjul

Letošnji 14. oktober bo horjulskim lovcem, kakor tudi številnim drugim ljubiteljem lova in narave iz tega in sosednjih krajev ostal še dolgo v spominu. Tega dne je namreč LD Horjul v svoji novi koči nad prijazno dolino Pečovja pri Horjulu pripravilo slovesno razsvetevanje svojega lovskega prapora.

V sklopu uvodnih svečanosti je zbranim, med katerimi so bili mimo številnih sosednjih lovske družin tudi predstavniki raznih družbenopolitičnih organizacij, spregovoril predsednik lovske družine Horjul Ivan Končan, ki je predvsem orisal razvojno pot lovske družine (le-ta sega tja v leto 1946, ko je bila družina ustanovljena) in poudaril pomen njenih prizadevanj na vseh področjih delovanja. Pri tem ni mogel prezreti ugotovitve, da tudi na tem območju lov postaja vse širšega družbenega pomena, kar se odraža zlasti pri tesnem sodelovanju LD s številnimi krajevnimi organizacijami, med drugim še posebej z Zvezo rezervnih vojaških starešin.

V lovsko družino se lahko danes vključi že prav vsakdo, ki mu lov kaj pomeni. Temu primerno pa tudi uspehi LD Horjul v zadnjem času niso izostali. Družina je na svo-

jem 3.100 ha obsegajočem lovišču, ki sicer sodi v gojitveno lovišče Dolomiti, v letih svojega delovanja močno povečala stalež srnjadi, pa tudi število divjih prašičev je poraslo. Prav tako pa si je za urjenje svojih članov in razna tekmovanja uredila tudi sodobno strelišče za glinaste golobe in nastrelitev risanic.

Vendar pa s tem LD Horjul še ne misli skleniti seznama svojih delovnih nalog. Spričo nenehnega naraščanja njenih članov (teh je zdaj že 52), se bo morala spoprijeti predvsem z nasaditvijo pernatih divjadi.

Prav tako pa si je za dobo 10 let od Ljubljanskih mlekarin nabavila tudi 4 ha zemljišča, ki bo namenjeno predvsem nasadu poljskih kultur in postavitvi krmišč ter opazovalnic. V nadaljevanju proslave so nato predstavniki družbenopolitičnih organizacij in lovske družin pripeli svoje trakove na razsvetevanje LD Horjul, učenci horjulske šole pa so družno s še nekaterimi kulturnimi delavci iz teh krajev z recitacijami in humoreskami poskrbeli za prijetno vzdušje. Na tovariškem srečanju pa so postregli tudi z lastnim golažem.

BRANKO VRHOVEC

Posnetek je iz Poljan nad Želimičami, kjer so se zbrali slovenski ribiči na krajši slovesnosti. Odkrili so spominsko ploščo svojemu dolgoletnemu članu prof. Ivanu Franku, hkrati pa tudi obeležili 90-letnico razvoja sladkovodnega športnega ribištva na Slovenskem.

OB RAZSTAVI V KRAJEVNI SKUPNOSTI MALČI BELIČ

Posluh za kulturo

V zadnjih dneh septembra so v prostorih krajevnih skupnosti Malči Belič odprli eno izmed številnih likovnih razstav v letošnjem letu. Že vrsto let namreč krajevna skupnost skuša dvigniti med krajani smisel za likovno ustvarjalnost in jo obenem približati neposredno delovnim ljudem. Tokrat se je s svojimi deli predstavil Edvard Intihar, član društva likovnikov ZP Iskra, sicer domačin.

Kot civilna žrtev vojne je postal 90-odstotni invalid. Vendar ga to ni odvrnilo od vsega, kar je koristno in napredno za našo stvarnost in samoupravo, pa tudi ne od ustvarjalnega umetniškega dela. Kot visokokvalificirani varilec-specialist se ukvarja z izdelovanjem varjenih mask. Te njegove maske so preproste, enostavne z režečimi usti, nosovi in slepimi očmi in se spontano navezujejo na folklorno tradicijo. Ker se ne spušča v eksperimentiranje in ne uporablja bolj kompliciranih prijemov, opazimo veliko mero nepokvarjene čustvenosti.

Edvard Intihar se je že predstavil na skupinskih razstavah, ki jih je prirejalo društvo likovnikov ZP Iskra. Njegova ustvarjalna moč je

sedaj šele na začetku. Zato bo še gotovo ustvaril veliko umetnin, ki bodo nam v zadovoljstvo, njemu pa v užitek. Naj dodamo da je Edvard Intihar prvi predsednik društva civilnih žrtev vojne 17 občin, 19 let je član ribiške družine Vevče, večkratni krvodajalec, aktiven član SZDL.

Poleg likovnega ustvarjanja piše tudi pesmi in se ukvarja s psihologijo in pedagogiko današnjih in preteklih dni, s čemer, kakor sam pravi, želi zaključiti svoj življenjski krog. Ukvarja se tudi z numizmatiko in niso mu tuje zgodovinske in filozofske znanosti. Veseli ga tudi glašba.

Med razgovorom o svojih delih pa Edvard Intihar velikokrat zaide na zahvalo krajevnih skupnosti, ki ne le njemu, marveč tudi številnim drugim omogoča predstavitev pred javnostjo in obenem skrbi za duhovno polnost in zadovoljevanje potreb po likovni umetnosti svojih krajanov.

»Zapišite ob koncu moje zahvalo vsem odgovornim, še posebej pa tovarišu Moserju,« doda ob koncu razgovora.

IVO BREČIČ

BRALCI!

DOPISUJTE V NAŠ ČASOPIS

NASA KOMUNA

V ŽIVALSKEM VRTU

Brnijo gradbeni stroji

Za nekatere živali v živalskem vrtu, ki so doslej živele, oziroma še živijo v pretesnih in neprimernih prostorih, so že zgradili, ali bodo v prihodnjih mesecih nove prostore.

Povečano družino volkov, ki je bila prej utesnjena v majhni kletki, so namestili v večji prostor, kjer se mladi volčiči lahko tudi igrajo. V sosednji kletki poleg volkov sta dva dinga; nasproti le-teh so pravkar pričeli z gradnjo slonovega hleva. Odkar je slonica prišla v Ljubljano, je prebivala v neprimernih »stanovanjih«. V novo bivališče se bo preselila na pomlad, kajti gradbeniki gradbenega podjetja »Gradbinec« iz Kranja so se obvezali, da bodo končali objekt sredi zime. Gradbeni stroji tudi po tem ne bodo utihnili. Za obiskovalce bodo postavili okrepčevalnico sredi vrta s približno sto sedeži, poleg

nje bo otroško igrišče z množico igral. Tudi jastrebi in orli se bodo kmalu preselili v nove prostore, kjer bodo imeli več prostora za letenje kot v starih. Polovico kletk za papige so tudi že zgradili in ko se bodo preselile v nje, jih bo moč videti tudi pozimi. Sicer imajo še načrte za izboljšanje življenjskih pogojev, vendar jih bodo morali zaradi skromnih finančnih sredstev preložiti na poznejši čas. Urediti bi bilo treba hlev za krave in medvede ter povečati kletke za opice.

Nekaj novih živali (bobre) so že dobili, večino pa jih bodo dobili do prihodnje pomladi. Prav tako kot bobre bodo dobili iz Sovjetske zveze tudi dve dvogrbni in eno enogrbno kamelo, dva samca in dve samici severnih jelenov, samico kenguruja ter eno samico zebre in lame.

FRANCE PREŠEREN